05/08/2022

Ο Πατριάρχης Πορφύριος στο μνημόσυνο των θυμάτων της Επιχείρησης «Καταιγίδα»

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Πιθανώς η μεγαλύτερη συγκέντρωση στην ιστορία του Νόβι Σαντ ξεκίνησε με μνημόσυνο για τους Σέρβους-θύματα της στρατιωτικο-αστυνομικής επιχείρησης «Καταιγίδα», το οποίο τέλεσε χθες, 4 Αυγούστου 2022, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος, παρουσία χιλιάδων πιστών, των μελών της Ιεράς Συνόδου, του Πανιερωτάτου Επισκόπου Συρμίου κ. Βασιλείου και του Πανιερωτάτου Επισκόπου Μπάτσκας κ. Ειρηναίου.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Στο μνημόσυνο, όπως και στην επετειακή εκδήλωση μνήμης που ακολούθησε παρέστη ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Σερβίας, κ. Aleksandar Vučić, η Πρόεδρος της Σερβικής Δημοκρατίας της Βοσνίας, Željka Cvijanović, ο Σέρβος, μέλος της Προεδρίας της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, Milorad Dodik, και πολλοί πολιτικοί εκπρόσωποι του σερβικού λαού στη Βοσνία, στο Μαυροβούνιο και στην Κροατία.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας στο κήρυγμά του κάλεσε το ποίμνιο να μην μείνει στον θυμό και το μίσος, γιατί αυτό θα μπορούσε να είναι καταστροφικό πνευματικά, αλλά να προσεύχεται για τις ψυχές των θυμάτων και για την ειρήνη:

Αδελφοί και αδελφές, ο Θεός να σας βοηθάει! Καλώς ήρθατε στη Σερβική Αθήνα. Χαιρετίζω όλους εσάς που συγκεντρωθήκατε εδώ εκ μέρους όλων των παρευρισκομένων επισκόπων και ιερέων και πρώτα απ' όλα εκ μέρους του οικοδεσπότη μας, Επισκόπου Νόβι Σαντ και Μπάτσκας κ. Ειρηναίου.

Όλοι, λίγο πολύ, μοιραζόμαστε την ίδια ή πολύ παρόμοια ιστορία. Για παράδειγμα, η οικογένεια του επισκόπου Ειρηναίου ήρθε από τη Δαλματία, απ' όπου κατάγονται πολλοί από εσάς, στη Μπάτσκα με ένα από τα τρένα χωρίς επιστροφή. Η οικογένειά μου, επίσης, μεγάλωσε με παρόμοιο τρόπο σε αυτή την πλούσια και φιλόξενη σερβική επαρχία. Και πολλοί άλλοι επίσκοποι και ιερείς έχουν τέτοια προσωπική ή οικογενειακή ιστορία. Γι' αυτό καταλαβαίνουμε ο ένας τον άλλον τόσο καλά, θεμελιωδώς και βαθιά. Γι' αυτό μαζευόμαστε κάθε χρόνο στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Συγκεντρωνόμαστε, πρώτα απ' όλα, επικαλούμενοι το όνομα του Θεού, όλοι μαζί για να προσευχηθούμε σε Αυτόν, στην Αγία Τριάδα, να αναπαύσει τους αδελφούς και τις αδελφές μας, τους συγγενείς, τους γείτονες, τους συμπολίτες και τους συγχωριανούς μας, όλα τα αθώα θύματα των τρομερών αυγουστιάτικων ημερών του 1995, στην αγκαλιά (εν κόλποις) του προπάτορά μας, Αβραάμ. Συγκεντρωθήκαμε για να θυμηθούμε προσευχητικώς τη βίαιη έξοδο του λαού μας από την περιοχή της Δαλματίας, την Μπάνιγια, την Κορντούνα, τη Λίκα και τη δυτικής Σλαβονία.

Δεν ξεχνάμε τα θύματα και τις καταστροφές κατά τη διάρκεια της Νύχτας των Κρυστάλλων στο Ζαντάρ, την εκτέλεση των ηλικιωμένων και ανήμπορων στα χωριά Medak και Lika, τον τρόμο και τους σκοτωμένους σε πόλεις και χωριά, σε δρόμους και χωράφια, σε σπίτια και διαμερίσματα μέχρι το Πακράτς και τα σλαβονικά χωριά. Όλα αυτά είναι ψηφίδες στο μωσαϊκό των βασάνων και των σταυρών μας, μαζί με τα όσα συνέβησαν στα: Jadovno, Sisko, Jastrebarski, Mlako, Glin και Jasenovec. Μαζί μας σήμερα οι επιζώντες, μάρτυρες των παθών, οι οποίοι διατηρούν τις μνήμες ζωντανές και μας τις μεταφέρουν. Υποκλινόμαστε στη θυσία και στα βάσανά τους και φυσικά θυμόμαστε, αλλά όχι με μένος. Ας θυμόμαστε πάντα τις μαρτυρίες τους, για να μην μπορεί κανείς να πει: αυτό δεν συνέβη, αυτό δεν είναι αλήθεια, έγιναν ανθρωπιστικές δραστηριότητες και ιδρύματα που φιλοξενούσαν όσους δεν είχαν πού την κεφαλήν κλίναι και άλλα παρόμοια.

Θα το επαναλάβω εκατό φορές: να μην μένει η μνήμη μας στο κακό, γιατί μια κακή ανάμνηση θα μας νικούσε κι εμάς. Ο θυμός, το μίσος θα μας συνέτριβαν, θα

αποδυνάμωναν κάθε θεόδοτο δημιουργικό δυναμικό μέσα μας. Πρέπει πάντα να κοιτάμε το πρόσωπο του Θεού, να κοιτάμε τον πιο αθώο, που σταυρώθηκε στον σταυρό, και να θυμόμαστε τα λόγια που απηύθυνε στον ουράνιο Πατέρα από τον σταυρό: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν». Αυτή είναι η πίστη μας, αυτή είναι η πίστη των πατέρων μας. Αυτή είναι η πίστη που εξέφρασε ο Σέρβος πατριάρχης Γερμανός στο Γιασένοβατς, λέγοντας ότι πρέπει να συγχωρούμε, γιατί είναι ευαγγελική εντολή, το διατάζει ο ίδιος ο Θεός. Αλλά δεν θα ξεχάσουμε. Δεν πρέπει και δεν μπορούμε να ξεχάσουμε, εμμένοντας στην προσευχή και με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

Εμείς, με προσευχητική διάθεση, γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι ο λαός μας αμέτρητες φορές, με βάσανα και θυσίες, έφτασε στην εμπειρία της κατάκτησης της ελευθερίας και της ανάστασης. Ως Χριστιανοί, γνωρίζουμε ότι κάθε βάσανο και η εν Χριστώ σταύρωση είναι ήδη εδώ, όπως πλέον και ένα μέρος της δόξης, της νίκης και του θριάμβου. Το μυστήριο του Σταυρού περιέχει και το μυστήριο της νίκης, το μυστήριο της ανάστασης. Σε αυτή τη θυσία και τη νίκη, εμείς, οι πιστοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί βρίσκουμε ακλόνητη ελπίδα στην τελική δικαιοσύνη του Θεού, ακόμη και όταν η ανθρώπινη δικαιοσύνη αποτυγχάνει, γιατί η τελική κρίση δεν ανήκει σε εμάς αλλά στη δίκαιη αγάπη του Θεού.

Είθε η χάρη του Θεού και η «ειρήνη που υπερβαίνει κάθε κατανόηση» να εγκατασταθούν στις καρδιές μας, αλλά και στις καρδιές όλων των ανθρώπων και των εθνών, ώστε να τεθούν στέρεες βάσεις για ένα καλύτερο και δικαιότερο μέλλον για κάθε άτομο και κάθε έθνος στο μονοπάτι του Ευαγγελίου. Αιωνία η μνήμη σε όλα τα αδέρφια μας που υπέφεραν στην επιχείρηση «Καταιγίδα».